

[Ove Jensen]

ændringsforslag blev vedtaget af folketinget uden afstemning, og dermed er de nævnte partier i realiteten gået ind for, at skattelettelsen blev gennemført.

Det har altid været et fremskridtsprincip, at der skal gives lønfremgang gennem skattelettelse. Dette forslag er et beskedent skridt i den rigtige retning og bør derfor gennemføres – med de ændringer, som jeg har omtalt. Hvis dette ikke sker, vil lønmodtagerne med rette føle sig bedraget, og det vil besværliggøre de næste overenskomstforhandlinger. Derfor skal det løfte, som statsministeren gav i sin åbningstale, holdes, og er et flertal i folketinget ikke indstillet på det, må det være naturligt at spørge om vælgernes mening i denne sag.

Emmert Andersen (CD):

Lovforslaget er en del af et løfte, regeringen har afgivet. Løftet gik ud på at give skattelettelse, såfremt arbejdsmarkedets parter kunne blive enige om lønstigninger, der højst måtte ligge omkring 4 pct. Forslaget er desuden udformet på en sådan måde, at det får størst betydning for de lavestlønnede. Altså: vi har opnået at forbedre vor konkurrenceevne, samtidig med at realindkomsten bevares nogenlunde intakt. Der kommer jo også inflationshæmning til.

Alt skulle således være godt, og CD er meget tilfreds med forslaget, idet CD allerede for lang tid siden foreslog en lignende konstruktion. Denne konstruktion kunne anvendes på fremtidige overenskomstsituationer. Det var jo langt bedre, såfremt vi fremover kunne sige til arbejdsmarkedets parter: hvis I holder jer inden for X pct. i lønstigninger, vil I til gengæld få en skattelettelse på Y kr. Herved kunne vi fortsætte de gode tiltag, der allerede er startet, til fælles gavn og glæde for os alle sammen.

Man skulle tro, at alle partier med glæde kunne støtte forslaget og unde de hårdt plagede skatteydere, folkepensionister, studerende osv. en smule glæde i form af en postanvisning på 600 kr. Men nej, således skal det ikke være, selv om regeringen for et halvt år siden bekendtgjorde skattelettelsen, og selv om det i budgetoversigten for 1983 klart blev påvist, at der var taget hensyn til skattelettelsen. Jeg citerer fra budgetoversigt 1983, småtryk nr. 31, side 15, hvor der står:

»Der er også taget hensyn til den skattelettelse på 2.350 mill. kr., som regeringen har stillet i udsigt, såfremt regeringens indkomstpoltiske mål opfyldes.«

Så er det først nu, indvendingerne kommer. Disse er jo bl. a., at der er foretaget nedskæringer, at der er indført karensdag og vejrligsregler, at bloktilskuddene beskæres, osv. osv. Alle disse ting har bare ingenting med sagen at gøre. Der er også mange gode forslag om, hvad pengene alternativt kunne anvendes til. Alle disse forslag har heller ingenting med sagen at gøre, for det er vel i virkeligheden sådan, at det for oppositionen næsten ikke er til at bære, at regeringen har haft så stor succes. Der er gennemført besparelser, overenskomsterne er gennemført på en for landet virkelig god måde – og frivilligt oven i købet, det er også noget nyt. Kurserne stiger, renten falder, diskontoen bliver nedsat, alle disse ting, som oppositionen ikke i sin vildeste fantasi havde regnet med kunne gennemføres, og nu oven i alt det en skattelettelse. Det er næsten ikke til at bære. Derfor må der nu findes på alle hænde gode undskyldninger, for at regeringen ikke oven i hatten skal have denne succes.

Det er mit indtryk, at ikke ret mange skatteydere i dette land forstår denne holdning. Vi gør det i hvert fald ikke, men som det kom til udtryk, er det, det nok i virkeligheden drejer sig om, at regeringen nu får et flertal imod sig.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Forudsætningen for, at regeringen har fremsat dette lovforslag, er, at overenskomstforhandlingerne er holdt inden for de 4 pct., som regeringen i sin tid mente ville være det rimelige. Det er vel nok i dag et meget åbent spørgsmål; bl. a. har, hvis jeg ikke husker galt, økonomiministeren været inde på, at det vel er tvivlsomt, om alle har holdt sig inden for de 4 pct. Men lad det nu ligge.

Regeringen siger, at et løfte er et løfte, og at et løfte skal holdes. Derfor synes jeg, det er helt i orden, at regeringen kommer med dette forslag, selv om man jo nok i betragtning af de barske realiteter, som jeg om et øjeblik skal komme tilbage til, må spørge, om regeringen ikke på dette område er grebet af hybris – det er den synd i overmod